

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАКАЗ

06 08 2014 р.

м. Київ

№ 906

Про запровадження всеукраїнського науково-педагогічного експерименту за темою: «Психолого-педагогічні засоби оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів як чинник управління якістю навчання в системі розвивальної освіти»

На виконання постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2011 р. № 462 «Про затвердження Державного стандарту початкової загальної освіти», наказу Міністерства освіти і науки України від 6 серпня 2013 р. № 1106 «Про затвердження Плану заходів Міністерства освіти і науки щодо розвитку психологічної служби на період до 2017 року», відповідно до пунктів 2.5, 2.7, 2.10 Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності, затвердженого наказом Міністерства освіти і науки України від 7 листопада 2000 р. № 522, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 26 грудня 2000 р. за № 946/5167 (у редакції наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 30 листопада 2012 р. № 1352), клопотань Департаменту освіти і науки, молоді та спорту Київської міської державної адміністрації від 17.12.2013 р. № 063-11-04/1803, Департаменту науки і освіти Харківської обласної державної адміністрації від 27.11.2013 р. № 0407-5616, Департаменту освіти, науки, сім'ї, молоді та спорту Івано-Франківської обласної державної адміністрації від 23.08.2013 р. № 918/01-17/01, Інституту психології імені Г.С. Костюка Національної академії педагогічних наук України від 27.01.2014 р. № 96-01-12, висновків науково-методичної комісії з педагогіки та методики початкового навчання Науково-методичної Ради з питань освіти Міністерства освіти і науки України від 27 лютого 2014 р. (протокол № 2), з метою створення комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити як такі, що додаються:
 - 1.1. Заявку на проведення дослідно-експериментальної роботи за темою: «Психолого-педагогічні засоби оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів як чинник управління якістю навчання в системі розвивальної освіти» на 2014 – 2018 рр.
 - 1.2. Програму дослідно-експериментальної роботи «Психолого-педагогічні засоби оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів як чинник управління якістю навчання в системі розвивальної освіти» на 2014 – 2018 рр.
 - 1.3. Перелік навчальних закладів, що беруть участь у дослідно-експериментальній роботі.
2. Авторам ініціативи (Комунальний вищий навчальний заклад «Харківська академія неперервної освіти» та Незалежний науково-методичний центр «Розвивальне навчання»), учасникам дослідження (Інститут післядипломної педагогічної освіти Київського університету імені Бориса Грінченка, Івано-Франківський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, Українська асоціація «Розвивальне навчання») забезпечити організаційно-методичну роботу згідно з програми експерименту та подавати в письмовій та електронній формі звіти, що затверджені науковим керівником (Максименко С. Д.), про завершення відповідних етапів дослідно-експериментальної роботи до Інституту інноваційних технологій і змісту освіти.
3. Інституту психології імені Г.С. Костюка Національної академії педагогічних наук України (за згодою) забезпечити наукове керівництво науково-дослідною роботою за вищезазначеною темою.
4. Керівникам загальноосвітніх навчальних закладів, що беруть участь у дослідно-експериментальній роботі, спільно з авторами ініціативи та науковими консультантами подавати у письмовій та електронній формі звіти про завершення відповідних етапів дослідно-експериментальної роботи на розгляд до Київського, Харківського та Івано-Франківського закладів післядипломної освіти педагогічних кадрів.
5. Інституту інноваційних технологій і змісту освіти:
 - 5.1. Забезпечити загальну координацію дослідно-експериментальної роботи за темою: «Психолого-педагогічні засоби оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів як чинник управління якістю навчання в системі розвивальної освіти».
 - 5.2. Розглядати звіти наукового керівника (Максименко С. Д.) про завершення відповідних етапів дослідно-експериментальної роботи на засіданнях ученої ради Інституту інноваційних технологій і змісту освіти, при необхідності вносити корективи в реалізацію дослідно-експериментальної роботи.

5.3. У листопаді 2018 року на засіданні вченої ради заслухати звіт наукового керівника та робочої групи дослідження про завершення дослідно-експериментальної роботи та подати його на розгляд до Колегії Міністерства освіти і науки України.

5.4. Департаменту освіти і науки, молоді та спорту Київської міської державної адміністрації (Фіданян О.Г.), Департаменту науки і освіти Харківської обласної державної адміністрації (Бабічев А. В.), Департаменту освіти, науки, сім'ї, молоді та спорту Івано-Франківської обласної державної адміністрації (Дерев'янка С. М.) надавати організаційну допомогу загальноосвітнім навчальним закладам, що працюють за системою розвивального навчання та беруть участь у дослідно-експериментальній роботі.

6. Контроль за виконанням цього наказу залишаю за собою.

Заступник Міністра

П. Б. Полянський

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства освіти і науки
України

№ _____

ЗАЯВКА

на проведення дослідно-експериментальної роботи

за темою

**«Психолого-педагогічні засоби оцінки рівнів сформованості
компетентностей молодших школярів як чинник управління якістю
навчання в системі розвивальної освіти»**

Наукове обґрунтування та основні ідеї проекту

Діагностика якості освіти та розробка контрольно-вимірювального інструментарію є однією з центральних ланок продуктивного розв'язання завдань сучасної освіти. Відповідно до нової редакції Державного стандарту початкової загальної освіти (2011 р.) основним критерієм визначення якості початкової освіти повинна стати сформованість предметних, міжпредметних і ключових компетентностей молодших школярів. Згідно з основними ідеями особистісно зорієнтованої парадигми, що підтримується провідними фахівцями в галузі освіти (І. Бех, С. Максименко, С. Подмазін, О. Савченко, М. Холодна, Ю. Швалб, І. Якиманська та інші), умови шкільного середовища повинні забезпечувати дитині повноцінний розвиток у максимально можливому діапазоні зростання її індивідуальних психологічних ресурсів. Практична реалізація цього підходу створює умови для опанування кожною дитиною ключовими та предметними компетентностями для успішної адаптації до життя в суспільстві.

Оцінка рівнів сформованості ключових, предметних та міжпредметних компетентностей може стати діагностичним інструментарієм не тільки

розвитку учня, а й організації навчально-виховного процесу, у цілому. У свою чергу, це дозволить здійснювати навчання на діагностичній основі.

Становлення ключових і предметних (міжпредметних) компетентностей в учнів – це процес, який прямо залежить від компетентностей учителя. Тому розробка психолого-педагогічних засобів оцінки рівня сформованості компетентностей в учнів включатиме як свою складову й підготовку педагогічних кадрів до конкретної роботи. Головне завдання – переорієнтувати педагогів від інформаційного підходу в навчанні до компетентнісного. Робота методичних служб має бути спрямована на те, щоб через систему практикумів, тренінгів й використання електронних ресурсів (електронні методичні посібники з питань організації навчального співробітництва й навчальної діяльності) допомогти вчителю виділити компетентності учнів як предмет своєї педагогічної діяльності.

Оскільки діагностика розвитку учня органічно пов'язана з корекційно-розвивальною складовою діяльності психолога та вчителя, її логічно розглядати як невід'ємну частину психолого-педагогічного супроводу. Поняття «психологічний супровід» у контексті даного дослідження є досить продуктивним і зручним у використанні з таких міркувань: при оцінці ефектів педагогічної системи передбачається, що система в шкільній практиці реалізується грамотно, а отже, за дотримання інших умов педагогічний процес реагує на індивідуально-психологічні особливості учнів. Тому для виявлення індивідуальних особливостей у розвитку та визначення відповідних корекційно-розвивальних заходів, як зі змістовного, так і з організаційного боку, потрібна єдина схема. Такою схемою може бути психолого-педагогічний статус школяра (М. Бітянова, С. Коробко та інші). Психолого-педагогічний статус школяра є системою психологічних характеристик школяра, які можна оцінити з точки зору заданих шкільним середовищем психолого-педагогічних вимог. У цю систему включаються ті параметри психічного життя школяра, урахування яких необхідно для створення сприятливих соціально-психологічних умов навчання та розвитку. Психолого-педагогічні вимоги до

змісту статусу – це своєрідні «шкільні нормативи» оцінки реального стану і перспектив навчання школяра.

Психолого-педагогічний статус школяра, будучи ядром діагностичної програми, по-перше, своїм змістом співвідноситься з вагомими для віку компетенціями, і це дозволяє при аналізі експериментальних матеріалів використовувати компетентнісний ракурс; по-друге, дозволяє реалізувати системний підхід до діагностики результатів розвитку учня; по-третє, відкриває можливість повноцінно реалізувати принцип аналізу експериментальних фактів у їх динаміці. Психолого-педагогічний статус включає в себе два співвіднесених один з одним показники.

Перший показник – набір характеристик, що описують особливості досягнень у розвитку різних сфер індивіда. До нього включені такі параметри: пізнавальна сфера; особливості спілкування і поведінки; особливості мотиваційно-особистісної сфери; особливості системи ставлення до світу та до самого себе. Цей набір характеристик універсальний для учнів кожного класу початкової школи. При цьому від класу до класу змінюється роль і значення заданих характеристик.

Другий показник – це психолого-педагогічні вимоги до рівня розвитку якостей за згаданими параметрами, вимоги до змісту статусу учня. Точкою відліку для визначення розвитку на будь-який момент виступає рівень, досягнутий до кінця вікового періоду в оптимальних умовах навчання і виховання. Беручи до уваги матеріали теоретичних і експериментальних досліджень (наукові школи Д. Ельконіна – В. Давидова, С. Максименка, О. Венгера, роботи М. Поддьякова, В. Котирло, С. Ладивір та інші), до змісту діагностичних процедур слід включити визначення рівнів сформованості:

у пізнавальній сфері – навчальної діяльності (її основних структурних компонентів) та основних новоутворень (визначення способів розв'язання певного типу завдань та їх усвідомлення, рівень розвитку розумового плану дій, рівень розвитку узагальнень);

у сфері спілкування і поведінки – володіння прийомами й навичками ефективного міжособистісного спілкування з однолітками, установлення адекватних рольових відносин з педагогами, моральне регулювання поведінки;

у мотиваційно-особистісній сфері – розвинена пізнавальна активність, стійкий емоційний стан;

у сфері відносин – стійка позитивна самооцінка, емоційно-позитивне сприйняття учнем своїх стосунків з важливими для нього людьми.

Можна стверджувати, що найбільш широкого вивчення ці сфери зазнали в умовах генетико-моделюючого психолого-педагогічного експерименту, який проводився в 70 – 80 роках ХХ ст. в Харківському державному університеті та Харківському педагогічному інституті. На основі проведених досліджень була створена психолого-педагогічна система розвивального навчання (Д. Ельконін, В. Давидов, В. Рєпкін, О. Дусавицький та інші). Дослідження мотиваційно-особистісної сфери, сфери відносин у молодшому шкільному віці вивчалися провідними вченими Інституту психології імені Г.С. Костюка (С. Максименко, Ю. Машбіц та інші). Класи, у яких навчальний та виховний процес розгортається за системою розвивального навчання, достатньо широко представлені в Україні для організації дослідження з питань формування ключових і предметних компетентностей у молодших школярів. Загальна теоретична база зазначених вище вітчизняних наукових шкіл дозволяє успішно поєднувати компетентнісний та особистісно зорієнтований підходи в навчанні в межах завдань педагогічної діяльності вчителя.

Розроблений у результаті даного експерименту комплекс психолого-педагогічних засобів для здійснення моніторингу дозволить адміністрації школи, психологу і педагогу, незалежно від освітньої технології, що використовується в навчальному закладі, оцінювати рівні формування ключових і предметних компетентностей учнів молодших класів загальноосвітньої школи на різних етапах і проводити відповідну коригувальну роботу.

Це створить реальну можливість впевнено реалізовувати особистісно зорієнтований і компетентнісний підходи, заявлені в новій редакції Державного стандарту початкової загальної освіти, в інноваційній розвивальній освіті.

Об'єкт дослідження – управління розвитком учнів початкових класів у системі розвивального навчання Ельконіна – Давидова.

Предмет дослідження – психолого-педагогічні засоби оцінки рівнів сформованості ключових (уміння вчитися) і предметних (комунікативної та математичної) компетентностей молодших школярів та функціональні особливості навчального процесу.

Мета дослідження – удосконалення умов розвитку дітей молодшого шкільного віку шляхом розробки та впровадження в навчальний процес комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів.

Основна гіпотеза дослідження – комплекс психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів може стати найважливішим чинником управління якістю навчання в системі розвивальної освіти за умови його використання для корекції педагогічної діяльності вчителя та розробки програм розвитку учнів шкільним психологом.

Завдання дослідження:

1. Розробити концепцію психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів у системі розвивальної освіти.

2. Розробити та провести апробацію пакету контрольно-діагностичних матеріалів для забезпечення моніторингу становлення ключових і предметних компетентностей.

3. Визначити умови використання комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів вчителями початкових класів.

4. Визначити умови використання комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів шкільними психологами.

5. Розробити систему практикумів, тренінгів й електронних методичних посібників для підготовки вчителів, шкільних психологів та шкільної адміністрації до використання комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів у системі розвивальної освіти.

Теоретико-методологічна основа дослідження

Нормативна база:

- Закони України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про авторське право і суміжні права», «Про наукову і науково-технічну експертизу».
- Постанова Кабінету Міністрів України від 20.04.2011 за № 462 «Про затвердження Державного стандарту початкової загальної освіти».
- Положення про порядок здійснення інноваційної діяльності, затвержене наказом Міністерства освіти і науки України від 07.11.2000 № 522 (у редакції наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 30.11.2012 за № 1352).
- Наказ Міністерства освіти і науки України від 06.08.2013 №1106 «Про затвердження Плану заходів Міністерства освіти і науки щодо розвитку психологічної служби на період до 2017 року»
- Постанова Президії АПН України «Про результати наукової розробки та дослідно-експериментальної апробації системи розвивального навчання в Україні» від 22.05.2001 (протокол № 1-7/5-65).
- Наказ Міністерства освіти і науки України від 24.07.2001 № 552 «Про підсумки застосування психолого-педагогічної системи «Розвивальне навчання» (Ельконіна Д.Б., Давидова В.В. та інших) у загальноосвітніх закладах України».

Науково-методологічна база:

- загальнонаукові принципи діалектики, системності та історизму;
- основні положення культурно-історичної психології щодо розвитку вищих психічних функцій (Л. Виготський, П. Зінченко, С. Максименко, Д. Ельконін та ін.);
- психолого-педагогічні теорії засвоєння знань (П. Гальперін, С. Рубінштейн та ін.);
- теорія навчальної діяльності (О. Леонт'єв, В. Давидов, Д. Ельконін, С. Максименко, В. Репкін, Ю. Швалб та ін.);
- теорія педагогічної діяльності в системі розвивального навчання (О. Дусавицький, М. Камінська, В. Репкін, Н. Репкіна та ін.);
- психолого-педагогічні теорії моніторингу (Г. Єльнікова, Є. Заїка, О. Ляшенко, П. Нежнов, О. Орлов, В. Репкін, С. Подмазін, С. Шишов та ін.);
- принципи кваліметрії щодо оцінювання якості освіти (О. Ануфрієва, Г. Дмитренко, Г. Єльнікова, В. Олійник та ін.);
- теорія та методика особистісно зорієнтованого підходу до організації навчально-виховного процесу (І. Бех, Н. Бібік, С. Подмазін, О. Савченко, І. Якиманська та ін.);
- теорія компетентнісного підходу до організації навчально-виховного процесу (В. Краєвський, О. Крисан, О. Локшина, О. Пометун, Д. Равен, О. Савченко, А. Хуторський, С. Шишов та ін.);
- теорія і методика моделювання управлінської діяльності (В. Пікельна, Н. Хміль, В. Штофф та ін.);
- закономірності самоорганізації в соціально-педагогічних системах (Р. Акофф, І. Пригожин, П. Третьяков, Т. Шамова та ін.).

База практичного дослідження

- Харківська спеціалізована школа I – III ступенів № 85 Харківської міської ради Харківської області (директор Кутнякова Н.В.);

- Харківська загальноосвітня школа I – III ступенів № 122 Харківської міської ради Харківської області (директор Гаврилова І.А.);
- Харківський лицей № 161 «Імпульс» Харківської міської ради Харківської області (директор Рибальченко В.В.);
- Київський Кловський лицей іноземних мов № 77 Київської міської ради (директор Співакова І.Б.);
- Київська спеціалізована школа I – III ступенів № 239 Київської міської ради (директор Гриценко А.І.);
- Косівська загальноосвітня школа I – III ступенів № 1 Косівської районної ради Івано-Франківської області (директор Грималюк Г.М.).

На наступних етапах передбачається розширення бази дослідження.

Методи дослідження

Теоретичні методи – аналіз наукових джерел з проблеми дослідження; аналіз практичного досвіду моніторингу навчальних компетентностей та моніторингу навчального процесу за системою розвивального навчання; теоретичне моделювання при визначенні мети, предмета, завдань дослідження, формулюванні гіпотези.

Практичні методи дослідження – спостереження, вивчення учнівських робіт, бесіди; формуючий психолого-педагогічний експеримент; аналіз навчально-методичної документації; методи математичної статистики для обробки експериментальних даних; узагальнення отриманих результатів.

Наукова новизна дослідження полягає в тому, що *вперше*:

– розробляється комплекс психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів як чинник управління якістю навчання, на відміну від традиційних засобів контролю і оцінки рівня засвоєння навчального матеріалу;

– визначаються організаційні та педагогічні умови використання комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів вчителями початкових класів для розв'язання завдання вдосконалення та корекції навчального процесу;

– доводиться значення комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів для проектування освітнього простору психічного розвитку молодших школярів у системі розвивальної освіти.

Теоретичне значення експерименту полягає:

– у подальшому розвитку психолого-педагогічної концепції становлення молодшого школяра як суб'єкта навчальної діяльності через формування ключових компетентностей;

– у визначенні умов вдосконалення педагогічної діяльності вчителів шляхом установа механізмів зворотного зв'язку через використання в навчальному процесі комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших та в моделюванні освітнього простору як умови психічного розвитку дитини в молодшому шкільному віці.

Практичне значення експерименту полягає:

– у розробці комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів; створенні паперових і електронних методичних посібників для вчителів початкових класів і шкільних психологів з питань удосконалення навчальної діяльності учнів;

– у розробці практичного курсу для вчителів та студентів педагогічних спеціальностей з використання комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів.

Етапи та строки проведення експерименту

1. Організаційно-підготовчий етап (серпень 2014 р. – вересень 2014 р.):

– аналіз наукових джерел з теми дослідження, оцінка рівня дослідження різних аспектів проблеми українськими і зарубіжними науковцями;

– опис та аналіз компетентнісної моделі навчально-виховного процесу в системі розвивального навчання як системи, спрямованої на формування навчальної діяльності;

- узгодження зі школами, що складають базу експерименту, програм експериментальної роботи;
- організація координації установ-учасників експерименту, укладання договорів;
- розробка відповідних сторінок на сайтах установ-учасників експерименту;
- підбиття підсумків організаційно-підготовчого етапу експерименту.

2. Концептуально-діагностичний етап (жовтень 2014 р. – грудень 2014 р):

- розробка і теоретичне обґрунтування комплексу психолого-педагогічних засобів оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів в умовах формування навчальної діяльності;
- опис взаємозалежності сформованості рівня навчальної діяльності і сформованості ключової компетентності вміння вчитися та предметних компетентностей;
- розробка та опис організації моніторингу формування предметних та ключових компетентностей в учнів початкових класів;
- розробка базового діагностичного пакету для визначення рівнів сформованості ключової компетентності вміння вчитися;
- розробка та проведення семінарів для вчителів початкових класів, заступників директорів та психологів експериментальних шкіл з питань моніторингу формування навчальної діяльності учнів, ключових і предметних компетентностей та використання електронного методичного посібника в роботі вчителя;
- висвітлення результатів концептуально-діагностичного етапу в психолого-педагогічних журналах, на відповідних сторінках сайтів установ-учасників експерименту;
- підбиття підсумків концептуально-діагностичного етапу експерименту.

3. Формуючий етап (січень 2015 – червень 2017):

- проведення формуючого експерименту в других – четвертих класах шкіл-учасниць дослідно-експериментальної роботи щодо формування ключових та предметних компетентностей в умовах моніторингу навчальної діяльності учнів та педагогічної діяльності вчителя;
- апробація діагностичного пакету для визначення рівнів сформованості ключової компетентності вміння вчитися (2 – 4 класи);
- апробація контрольно-діагностичних робіт для визначення сформованості рівнів предметних компетентностей (2 – 4 класи);
- розробка електронного методичного посібника для вчителів з питань організації навчального співробітництва та навчальної діяльності учнів;
- розробка та апробація методичних рекомендацій для вчителів та шкільних психологів щодо вдосконалення навчально-виховного процесу та організації коригувальної роботи з учнями на основі даних психолого-педагогічного моніторингу (посібник);
- подання посібника для вчителя щодо організації коригувальної роботи з учнями на основі даних психолого-педагогічного моніторингу в МОН України для отримання відповідного схвалення для використання в загальноосвітніх закладах;
- проведення семінарів для вчителів початкових класів, заступників директорів та психологів експериментальних шкіл щодо поточних та кінцевих результатів формуючого експерименту та вдосконалення навчально-виховного процесу;
- регулярне висвітлення результатів дослідження в психолого-педагогічних журналах (не менш ніж один раз на рік) та на VII і VIII конференціях Всеукраїнської асоціації «Розвивальне навчання»;
- підбиття підсумків формуючого етапу експерименту.

4. Контрольний етап (липень 2017 – жовтень 2017):

- унесення уточнень у розроблений комплекс психолого-педагогічних процедур діагностики ключових та предметних компетентностей за результатами експерименту;
- подання збірників контрольно-діагностичних робіт для визначення рівнів сформованості предметних компетентностей у МОН України на отримання відповідного грифа для використання в загальноосвітніх закладах;
- подання електронного методичного посібника для вчителів з питань організації навчального співробітництва та навчальної діяльності учнів у МОН України на отримання відповідного грифа для використання в загальноосвітніх закладах;
- проведення всеукраїнських науково-методичних та науково-практичних семінарів щодо впровадження моделі моніторингу ключових та предметних компетентностей у загальноосвітніх навчальних закладах, що працюють за системою розвивального навчання Ельконіна – Давидова;
- підбиття підсумків контрольного етапу експерименту.

5. Узагальнюючий етап (листопад 2017 – червень 2018):

- опис у навчально-методичному посібнику концепції моніторингу та комплексу психолого-педагогічних процедур діагностики ключових та предметних компетентностей, методичного інструментарію діагностики та змістовних зв'язків результатів моніторингу з корекційно-розвивальною практикою на різних етапах навчання школярів, кваліфікації результатів моніторингу як вимірювача досягнень в оволодінні ключовими і предметними компетентностями;
- подання навчально-методичного посібника «Моніторинг формування ключових та предметних компетентностей молодших школярів як засіб управління якістю навчання в системі розвивальної освіти» в МОН України для отримання відповідного грифа для використання в загальноосвітніх закладах;

– висвітлення та обговорення результатів дослідно-експериментальної роботи за темою «Психолого-педагогічні засоби оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів як чинник управління якістю навчання в системі розвивальної освіти» на IX конференції Всеукраїнської асоціації «Розвивальне навчання», на відповідних сторінках сайтів установ-учасників експерименту;

– подання збірника критеріально-орієнтованих тестів для діагностики рівнів сформованості ключової компетентності вміння вчитися в МОН України на отримання відповідного грифа для використання в загальноосвітніх закладах;

– підбиття підсумків узагальнюючого етапу експерименту.

Очікувані результати:

1. Монографія «Становлення предметних та ключових компетентностей у молодших школярів в умовах формування навчальної діяльності».

2. Комплект психолого-педагогічного інструментарію діагностики ключових (вміння вчитися) та предметних (комунікативної, математичної) компетентностей: збірники контрольно-діагностичних робіт для визначення рівнів сформованості предметних компетентностей; збірник критеріально-орієнтованих тестів для діагностики рівнів сформованості ключової компетентності вміння вчитися.

3. Методичні рекомендації для вчителів та шкільних психологів щодо вдосконалення навчально-виховного процесу та організації коригувальної роботи з учнями на основі даних психолого-педагогічного моніторингу.

4. Навчально-методичний посібник для вчителів початкових класів «Моніторинг формування ключових та предметних компетентностей молодших школярів як засіб управління якістю навчання в системі розвивальної освіти».

5. Електронний методичний посібник для вчителів початкових класів з питань організації навчального співробітництва та навчальної діяльності учнів 1 – 4 класів у системі розвивального навчання.

6. Наукові та науково-методичні публікації в психолого-педагогічних журналах за результатами дослідно-експериментальної роботи з теми «Психолого-педагогічні засоби оцінки рівнів сформованості компетентностей молодших школярів як чинник управління якістю навчання в системі розвивальної освіти».

Інформація про авторів наукової ініціативи:

- Інститут психології імені Г. С. Костюка Національної академії педагогічних наук України ;

Установи-учасники дослідження:

- Інститут психології імені Г. С. Костюка Національної академії педагогічних наук України (*наукове керівництво, ініціатор дослідження*);
- Незалежний науково-методичний центр «Розвиваюче навчання» (*ініціатор дослідження*);
- Комунальний вищий навчальний заклад «Харківська академія неперервної освіти» (*ініціатор дослідження*);
- Інститут післядипломної педагогічної освіти Київського університету імені Бориса Грінченка (*учасник дослідження*);
- Івано-Франківський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти (*учасник дослідження*);
- Українська асоціація «Розвивальне навчання» (*учасник дослідження*).